

Fremsættelsen af finanslovforslaget i august måned, uden for folketingets mødeperiode, sker af hensyn til grundlovens § 45, hvorefter forslag til finanslov skal fremsættes for folketinget senest 4 måneder inden finansårets begyndelse.

Finanslovforslaget består af tre dele: finanslovforslagets tekst, anmærkninger I og anmærkninger II.

Ved lovforslagets fremsættelse oplyste finansministeren bl. a. følgende:

»På drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet budgetteres i 1983 med nettoudgifter på i alt 191 mia kr., mens indtægtsbudgettet er på 117 mia kr. *Underskuddet på drifts-, anlægs og udlånsbudgettet skønnes således at blive 74 mia kr.*, hvilket er en stigning på 18 mia kr. i forhold til det underskud på 56 mia kr., som nu skønnes for indeværende år.

Stigningen i budgetunderskuddene i 1981 og 1982 skyldes især øgede udgifter til beskæftigelses- og erhvervsfremmeforanstaltninger samt arbejdsløshedsdagpenge, samtidig med at der har været tale om vigende indtægter.

Det hidtidige budgetforløb har på mange måder ydet et positivt bidrag til at opretholde aktiviteten og beskæftigelsen i samfundet.

Denne – også i sammenligning med andre europæiske lande – stærke aktivitetsfremmende indsats har imidlertid medført *en hastig vækst i den indenlandske statsgæld og i de renteudgifter, der er forbundet hermed*. Således andrager alene renter og emissionskursstab over 15 mia kr. af stigningen i budgetunderskuddet fra 1982 til 1983, der som nævnt skønnes til 18 mia kr. Fra 1979 til 1983 stiger statens renteudgifter og emissionskursstab fra ca. 10 til ca. 40 mia kr.

I de gentagne store budgetunderskud med tilhørende kraftige renteudgiftsstigninger er således indbygget en selvforstærkende effekt, som er uholdbar, og som derfor må bremses.

En fortsat vækst i underskuddet på statfinanserne er *uforenelig med ønsket om et fald i renteniveauet*, som – sammen med en forbedring af konkurrenceevnen – kan fremme investeringer og beskæftigelse. *En varig forbedring af beskæftigelsen forudsætter derfor, at den stærke stigning i statens underskud standses.*

Budgetunderskuddene vil endvidere på længere sigt indebære fordelingspolitiske problemer, idet en skattefinansieret afvikling af statsgælden i vid udstrækning vil hvile på de befolkningsgrupper, som ikke køber statsobligationer, mens de institutioner og fonde, som især besidder statspapirer, ikke i dag beskattes af rentetilskrivningerne.